

# EL CINGLE

PERIÒDIC MENSUAL

PUBLICAT PEL "CENTRE EXCURSIONISTA DE GRANOLLERS"

Hostatge social: Sant Roc, 3, 1.èr

PREU: 10 CÉNTS.

Redacció i Administració: Palma, 1

Sotscripció trimestral: 0'30 ptes.

## Després de la Festa

¡Quína feinada!... Arreu sortien mans amigues, que demanaven una estreta de germanor. Tot-hom allargava'ls braços per a estrènyer a companys de fòra i tots treballavem alhora. Ocupàrem els llocs assenyalats per endavant i esperàrem que comencessin a arribar els lluitadors. Senyals de banderes i xiulets; dispars de morterets i altres eines de fer soroll, ens dieren que estava a la vista'l primer equip. Tots allargàrem el cap i la vista per a ésser els primers d'ovirar-lo. Ja estava amb nosaltres, el primer!... Continuaren venint els demés, un darrera l'altre... Després, el Jurat va retirar-se. Nosaltres, també, i tot-hom comentava incidències de la cursa que acabava de celebrar-se. A entrada de fosc, ens dieren qui eren els guanyadors. Els felicitàrem; i tots, que havien donat prova ben patent de la seva cultura, retornaren a les seves llars. La festa, s'havia acabat. Nosaltres, restàrem contents de l'èxit obtingut i començàrem a fer castells enlaire, pensant en la festassa de l'any que vé. I ja veiérem — com en somnis — en mans del guanyador la cobdiciada copa.

Estavem contents de debò!...

SILEX

## La cursa Argentona-Granollers

Per fi arribà'l dia tant desitjat. Esperàvem amb verdader dalit que despuntés l'auba per a sortir al carrer a ultimar els detalls de la gran cursa, que volíem que fos un èxit, de la cursa que'l nostre esperit fantasiejà tota la nit, esperant l'hora d'aixecar-nos i posar-nos a la tasca.

\* \* \*

Amics, ja s'ha acabat aquesta. El nostre deure, are, és narrar els fets de la diada; i no volem posar cap comentari, deixant que aquests els fassin els que'ns llegeixin.

\* \* \*

### Cap a Argentona

A les sis del mati sortiren cap a Argentona el nostre estimat company en Pere Iglesias i'l nostre bon amic l'Amadeu Barbany, per a presenciar la sortida dels equips.

A la mateixa hora, una secció de la Creu Roja d'aquesta vila emprengué'l camí cap a la veïna serra de Sant Bartomeu, per a complir, si eren necessaris, els séus humanitaris serveis.

### De Barcelona

En els primers trens de Barcelona arribaren a la nostra vila uns quants amics del «Centre Excursionista de Catalunya», els quals acte seguit sortiren cap a La Roca, per a revisar el controlatge.

També arribaren de la ciutat comtal una secció d'exploradors barcelonins.

Al mateix temps, saludàrem als volguts amics senyors Llobet, Basart i altres del «Centre Excursionista Barcelonès», que vingueren a presenciar l'arribada dels corredors inscrits per a la cursa de muntanya, que tant interès despertà entre'ls aimants a l'sport i l'excursionisme.

### A les onze del mati

En aquesta hora, ja estava tot a punt per a rebre als equips. Se tenien notícies de que aquests ja estaven a Montblanc i de l'un moment a l'altre s'esperava la seva arribada.

El públic s'aglomerava a tot el llarg del troç de carretera que havien de seguir els corredors, ansiós de veure l'emocionant arribada.

La policia, guardia civil, controls i boys, no eren pas prou per a fer apartar a

la gran gentada que va reunir-se des de'l carrer de l'Aurora a la plaça de la Corona.

## El primer equip

A un quart de dotze els Boys-Scouts anunciaren que'l primer equip estava a la vista. Moments després, estrenyíem la mà als excursionistes Margalet, Balaguer i Olivé, de l'Ateneu Enciclopèdic Popular.

## Els altres

Amb poca diferència, continuaren arribant els altres, alternant els corredors amb els excursionistes. A la una, ja havien arribat tots i poc després el jurat se retirava, retirant-se així mateix el nombrós públic que seguí amb ver interès el resultat de la prova.

## Sensible accident

El nostre volgut company, en Nicolau Godina, amb les presses de l'organització caigué de la bicicleta que muntava, donant-se un *mal tanto* al braç dret. Per sort, ara ja's troba sà i bò.

## El Jurat

Dalt de la tribuna, instal·lada en la plaça de la Corona, hi veïrem al president del «Centre Excursionista de Catalunya», senyor Massó i Torrents, varis socis del «Moto Club», de Barcelona, al nostre alcalde, don Francesc Torras i Villà, al que allavors regentava accidentalment l'arcaldia don Jaume Estrada, als concellers senyors Coma i Pujol, al reverent ecònom doctor Brassó i a molts altres que ara no recordem.

## Per la tarde

Cap a les quatre, se reuniren a la Casa la Vila uns doscents excursionistes i corredors que, com nosaltres, esperaven saber la classificació total de la cursa.

A les cinc, va venir un senyor que'ns llegí la classificació dels corredors, essent rebut, el resultat, amb xardorosos aplaudiments.

Queda classificat, en primer terme, l'equip «Barcelona I», format pels senyors Prat, Erra i García, presentat pel «Barcelona F. C.» que feu el recorregut en una hora, trenta quatre minuts i dos segons i mig.

No publiquem la llista total dels equips classificats, per a no allargar més aquesta informació.

Abans de tres quarts de sis, vingué a cà la Vila un altre senyor, que no era'l mateix d'abans, i ens llegí la classificació d'excursionistes.

La falta de temps (ens digué ell) va privar-li de deixar-nos-la copiar, havent hagut de treure'ls següents detalls d'«El Mundo Deportivo» del día 12 del passat desembre:

- «1.º Pànic, de los Exploradores, compuesto por García, Martínez y Pleura, 2 h. 46 m. 31 s.
- 2.º Barcelona Excursionista, del B. F. C., compuesto por Trabal, Calvet y Mestres, 2 h. 49 m. 1 s. 1/2
- 3.º Pirenencs, del C. E. B., compuesto por González, Sitjar y París, 2 h. 51 m. 46 s.
- 4.º Ateneo Enciclopédico Popular.
- 5.º Maladeta, del C. E. C.
- 6.º Hig-Life, independientes.
- 7.º Este, de los Exploradores.
- 8.º Bertí, del C. E. C.
- 9.º Cataluña, de los Exploradores.
- 10 Norte, de los Exploradores.
11. Cataluña, del A. C.
12. Oeste, de los Exploradores.
13. Cataluña.
14. Pompeya.
15. Puigmal.
16. Oriente de los Exploradores.
17. Llevants, del A. E. M.
18. Edelweis, del C. E. M.
19. Rodamón.
20. Corpore Sano.
21. X?, del C. E. B.
22. Atlántic, del A. E. M.

## El retorn a ciutat

En el tren de les sis retornaren a ciutat tots els que, vinguts de Barcelona, prengueren part o presenciaren la cursa.

## Parlant amb en París

Amb motiu d'aquesta cursa, tinguèrem el gust de parlar per breus moments amb nostre volgut amic l'Elisseu París, guanyador de la Travessia del Montseny.

Contestant a preguntes nostres, sobre'l resultat de la cursa, ens contestà amb la seva parla entusiasmada:

Fa pocs dies que m'he aixecat del llit, on jeia prè de una forta febre, que m'ha restat moltes forces. A més, des de la Font Picanta fins a dalt de tot del Castell

de Burriac, he tingut de carregar-me amb la motxilla del meu company González i, si bé aquest esforç de primer no'm feu rés, més tard vaig notar-lo, al pujar al Castell de La Roca, perdent en aquest contratemps més de vint minuts, empleats en auxiliar al meu company.

Amb tot i això — continuà — sols fórem vençuts per cinc minuts.

El triomf obtingut pels exploradors i el «Barcelona» no m'han entusiasmat pas gaire, car el temps empleat és el d'una passejada; en molt menys temps pot fer-se'l mateix recorregut. —

Felicitem al nostre amable entrevistat — que'ls periòdics jutjaren formidable excursionista — a l'ensem que als seus companys Sitjar i González, per l'èxit obtingut en aquesta gran prova.

## Repartiment de premis

Barcelona, 20 de desembre. — Amb la sala d'actes del «Centre Excursionista de Catalunya», plena a vessar, ha tingut lloc; aquesta nit, el repartiment dels premis de la cursa «Argentona-Granollers».

A dos quarts d'onze ha començat l'acte, llegint unes ben compostes quartilles dedicades a la festa celebrada, el senyor Danés.

Acte seguit, el secretari de la «Secció de Sports de Muntanya», senyor Viscarri, s'ha aixecat a donar compte de la festa, tal com va transcórrer, fent història dels treballs preparatius de la mateixa, acabant donant les gràcies a tots: als corredors i als excursionistes, que en noble lluita se disputaren els premis; als Centres Excursionistes de Mataró i Granollers i particularment als seus respectius presidents senyors Pascual i Serrà, per l'apoi que oferiren al Centre Excursionista de Catalunya en l'organització de la cursa; als periòdistes que ferén l'informació de la mateixa i, en general, a tots els Centres Excursionistes de Catalunya que s'han agermanat per un ideal tant gran com és l'amor a la terra.

Esclatants aplaudiments han coronat la lectura de la memòria i acte seguit se ha procedit al repartiment de premis.

Acabat aquest, el senyor president del Centre senyor Massó i Torrents, ha cedit la paraula a don Marius Gutiérrez, quefe dels exploradors barcelonins, el qual ha començat dient que parlava en la seva llengua nadiua, perquè encare que, per sort, —ha dit— sé comprendre l'harmoniosa llengua catalana, fa massa poc temps que visc a Catalunya per a que pugui ja expressar-me en aquesta llengua, amb la qual en Verdguer ha escrit els seus incomparables poemes.

Ha exposat un càlcul, basat en l'energia desenrotllada pels corredors, venint a demostrar que ella era suficient per a produir l'enllumenat d'una ciutat com Sorria, per exemple.

L'oració del senyor Gutiérrez, ha merescut del nombrós auditori una acollida benèvola, havent li demostrat amb forts aplaudiments, que no ha pas regatejat a l'orador.

Quan de nou ha regnat silenci en la sala, s'ha aixecat el president del «Centre Excursionista de Catalunya», l'il·lustre literat senyor Massó y Torrents, que ha pronunciat una bonica oració, comparant la festa que's celebrava amb els jocs Olímpics, quan als guanyadors els hostatjaven en un lloc on els donaven el premi als seus mereixements.

La curta — ¡massa! — peroració del senyor Massó, ha arrencat un unànim aplaudiment de tot l'auditori, que ha escoltat silenciós les paraules pronunciades per l'apòstol de la cultura i de l'excursionisme científic.

Seguidament s'ha aixecat a parlar el vicepresident del «Centre», senyor Maspons, el qual, amb paraules ben eloqüents, s'ha felicitat de l'èxit obtingut en la important cursa i ha donat les mercès a tots quants contribuïren a l'esplendor de la mateixa.

Per a finalitzar, se projectaren sobre la blanca tela, quelques fotografies obtingudes en moments de la cursa, acabant així l'agradosa vetllada.



## ¿En qué quedem?

Anònimament rebérem uns periòdics de Mataró, que, parlant de la magnífica cursa «Argentona-Granollers», asseguren que'ls del «Centre Excursionista de Catalunya» els han promès que l'any que vé'l recorregut de la cursa serà La Roca-Mataró.

No cal dir que la nova ens va sorprendre de debò, car l'èxit obtingut el 10 de desembre n'augurava un altre per al segon any, en el que ja pot-ser s'adjudicaria l'hermosa copa «Granollers», regalada per la nostra vila, desitjosa de cooperar a la festa.

El que'ls del «Centre Excursionista de Catalunya» havessin sigut prou desatents per a no convidar-nos a l'escrutini i per a fer-nos esperar a Casa de la Vila prop de dues hores per a saber qui guanyava la copa que nosaltres oferírem, fins arribàrem a explicar-nos-ho, tenint en compte que nosaltres som molt petits, comparats amb ells. Però que's canviï'l traçat de la cursa sense cap motiu que ho justifiqui, no volem que passi sense que se'ns convenci, amb arguments de prou pes, de la necessitat d'aquest canvi.

Encare que siguem petits, també volem creure que tenim algún dret sobre'l què és nostre i no voldríem fer un paper excessivament trist, deixant que's prescindeixi de nosaltres en una cosa per la qual — amb molt gust i amb ver entusiasme — havem fet forses sacrificis.

Tenen la paraula'ls elements directius del «Centre Excursionista de Catalu-

nya», per a aclarir-nos la situació; puix de cap manera podem entregar-los la nostra copa, abans de saber si és veritat el que diuen aquells periòdics de Martaró.

Confiem de debò en la rectitut dels nostres companys i amics de Barcelona. Confiem sobre tot en la serietat que a la seva actuació ha imprès sempre l'entitat capdal de l'excursionisme a Catalunya. Mentrestant, fem públics els motius que ens han induït a retenir en poder nostre la copa, de la qual tant s'ha parlat en nostra vila, que s'ha posat al costat nostre.



## A m'aimada

Estant lluny d'ella, junt a mí la sento,  
 i amb tot no veure-la,  
 sa imatge bella en mon cor contemplo.  
 Sa riçada ondulada, d'hermós castany  
 que'l vent, breçolejant-la,  
 va escabellant; me desperta afany.  
 Sí; afany de que ella, m'aimada  
 caigui en mos braços presa d'amor;  
 de que sa cara, bellment rosada,  
 es mostri alegre, jolint-li'l cor.  
 Perquè l'ovirar radiant de sa mirada  
 que amb sos destells, de plaer corprena,  
 s'apagui amorosa; es fongui per sempre,  
 amb mon goig joliu; que és l'amor d'ella.

GUMAR VOLDOTGA

Vila, 7 de desembre de 1916.



## De casa nostra

ASSALT AL NOSTRE CENTRE. — El petit retrac que porta avui la nostra publicació, ens permet donar la nova de que'l dijous passat, al vespre, ens donàrem compte de que'l nostre casal havia sigut vergonyosament assaltat i robat. Trobarem un armari obert violentament i ens donàrem compte de la sustrac-

